

ระเบียบวิธีการวิจัย

การเลือกตัวอย่าง

การศึกษาเรื่อง "ลักษณะของประชากรผู้ทองซังเรือนจำกลางบางขวาง ปี 2518 - 2519" นี้ ผู้ศึกษาได้ใช้ข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการส่งแบบสอบถามให้ผู้ทองซังในเรือนจำกลางบางขวางเป็นผู้ตอบ ในเรือนจำกลางบางขวางแบ่งออกเป็น 6 แคน ในขณะที่ทำการสำรวจผู้ทองซังในเรือนจำกลางบางขวาง มีจำนวนประมาณ 5,227 คน การแบ่งแยกแคนผู้ทองซังในสมัยก่อนได้แบ่งแยกผู้ทองซังออกควบคุมตามแคนโดยแบ่งออกตามลักษณะของความผิด แต่ในขณะที่ทำการสำรวจ ทางเรือนจำได้เปลี่ยนแบบปกครอง คือ ในแต่ละแคนผู้ทองซังที่กระทำความผิดต่างอยู่ปะปนกัน สำหรับผู้ทองซังที่ถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำกลางบางขวางนี้ เป็นผู้ทองซังประเภทที่เป็นความผิดออกฉกรรจ์ เป็นผู้ทองซังประเภทเกิดซัดซึ่งมีโทษจำคุกตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปจนถึงประหารชีวิต และมีเฉพาะผู้ทองซังที่เป็นเพศชาย ซึ่งผู้ทองซังที่มีโทษความผิดดังกล่าวที่วราษอาณาจักร จะถูกส่งเข้ามาคุมขังอยู่ในเรือนจำกลางบางขวาง

ในการสำรวจ ผู้ศึกษาได้นำเอาแบบสอบถามให้เจ้าพนักงานผู้ควบคุมผู้ทองซังในแต่ละแคน และโค้ชี้แจงอธิบายเกี่ยวกับคำถามและคำตอบในแบบสอบถาม จนเป็นที่เข้าใจ แล้วผู้ศึกษาพร้อมด้วยเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ของเรือนจำกลางบางขวางได้เข้าไปทำการสำรวจผู้ทองซังในแต่ละแคน ในการทำการสำรวจผู้ทองซังได้ทำการสำรวจแบบการสุ่มตัวอย่าง (Random Sampling) โดยผู้สำรวจทำสลากใบค่าและใบแดงไว้ในกล่อง ให้ผู้ทองซังแต่ละแคนจับ ผู้ทองซังผู้ใดจับสลากได้ใบแดง ก็จะต้องเลือกผู้ทองซังนั้นมาทำการสำรวจ โดยผู้สำรวจได้ทำใบแดงไว้ในสลากสำรองแคนละ 250 ใบ เพื่อจะ

เลือกตัวอย่างของผู้ต้องขังที่จะมาทำการศึกษา แคนละ 250 คน แล้วจึงส่งแบบสอบถามให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรือนจำซึ่งประจำอยู่ในแคนต่าง ๆ ช่วยกันสำรวจผู้ต้องขังตามคำถามซึ่งมีอยู่ในแบบสำรวจนั้น

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

กระบวนการสำรวจและการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ได้กระทำในระหว่างเดือนกันยายนถึงเดือนธันวาคม 2519 โดยผู้สำรวจได้นำหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไปแนะนำตัวโดยขอความร่วมมือไปยังอธิบดีกรมราชทัณฑ์ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ได้สั่งการไปยังผู้บัญชาการเรือนจำกลางบางขวาง อนุญาตให้ผู้สำรวจเข้าไปทำการสำรวจได้ และให้เจ้าหน้าที่ในเรือนจำให้ความร่วมมือในการสำรวจนี้ด้วย ผู้สำรวจได้ร่วมกับเจ้าหน้าที่เรือนจำได้ทำการสำรวจผู้ต้องขัง โดยให้ผู้ต้องขังซึ่งได้คัดเลือกไว้ดังกล่าวแล้วในแต่ละแคนเข้าประชุมแล้วชี้แจงให้ผู้ต้องขังเข้าใจเกี่ยวกับแบบสอบถาม และตัวอย่างคำตอบให้ผู้ต้องขังในแต่ละแคนเข้าใจ แล้วจึงให้ผู้ต้องขังกรอกข้อความลงในแบบสอบถาม สำหรับผู้ต้องขังที่อ่านหนังสือไม่ออกหรือเขียนไม่ได้ก็ให้เจ้าหน้าที่เรือนจำเข้าทำการสำรวจโดยซักถามจากปากคำผู้ต้องขังเอง ใช้เวลาในการสำรวจประมาณ 4 เดือน ซึ่งจากการสำรวจแล้วปรากฏว่าแบบสอบถามที่มีข้อความถูกต้องสมบูรณ์ซึ่งพอที่จะนำมาทำการวิจัยได้หลังจากที่รวบรวมมาได้มีจำนวน 1,007 ชุด มีดังนี้คือ

แคนที่ 1	มีจำนวน	184 ชุด	คิดเป็นร้อยละ	73.60
แคนที่ 2	"	172 ชุด	"	68.9
แคนที่ 3	"	161 ชุด	"	64.4
แคนที่ 4	"	173 ชุด	"	69.0
แคนที่ 5	"	181 ชุด	"	72.4
แคนที่ 6	"	136 ชุด	"	54.4

รวมแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาคิดเป็นร้อยละ 60.7

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ได้รวบรวมข้อมูลแล้ว ได้นำข้อมูลทำบรรณาธิกรณ (Editing) กำหนดรหัสและลงรหัส (Coding) แล้วนำไปทำการเจาะบัตรและทานสอบบัตร (Punching and Verifying) ซึ่งในการประมวลผลข้อมูล และการทำตารางสถิติ ได้ใช้โปรแกรม SPSS ณ. ศูนย์ประมวลผลด้วยเครื่องจักร สำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามที่กำหนดไว้ในขอบเขตของการศึกษา เช่น ลักษณะทางค่านประชากร, สังคม เศรษฐกิจของผู้ตอบซึ่ง ตลอดจนสภาพลักษณะทางสังคม บิคามารคาของผู้ตอบซึ่ง และลักษณะของผู้ตอบซึ่ง ที่กระทำความคิดจำแนกออกไปตามคคิความคิด การเสนอผลการวิจัยนั้นจะได้อกล่าวรวมไปกับการอภิปรายผลของการวิจัย โดยพิจารณาผลการวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมาประกอบการวิจารณ์ด้วย

ความจำกัดของข้อมูล

ข้อมูลที่น่ามาศึกษาในวิทยานิพนดนี้มีข้อจำกัดคือ เนื่องจากความขาดแคลนในค่านทุนทรัพย์และเวลาทำให้ไม่สามารถรวบรวมข้อมูลของผู้ตอบซึ่งที่เป็นเพศหญิงมาทำการศึกษาวิจัยได้

เครื่องมือเครื่องใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย สาระหรือตัวแปรที่สำคัญต่าง ๆ ซึ่งจะชี้ให้เห็นถึงลักษณะทางค่านประชากร สังคม และ เศรษฐกิจของผู้ตอบซึ่ง ตลอดจนถึงสภาพทางสังคมของบิคามารคาของผู้ตอบซึ่ง รวมไปถึงประเภทของความคิดต่าง ๆ ที่ผู้ตอบซึ่งได้กระทำคิด ซึ่งพอจะแยกพิจารณาได้ดังนี้

1. ลักษณะทางค่านประชากรของผู้ตอบซึ่งซึ่งได้แก่

อายุ สถานภาพสมรส, จำนวนบุตร, อายุแรกสมรสก่อนจะถูกคดี

2. ลักษณะทางค่านิยมธุรกิจ สังคม ของผู้ทองซังคืออาชีพ, รายได้, การศึกษาของผู้ทองซังก่อนที่จะถูกศาลตัดสินลงโทษ

3. มูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิดครั้งแรกและกระทำความผิดครั้งสุดท้าย
4. ลักษณะความผิดของการกระทำความผิดในครั้งแรกและครั้งสุดท้าย
5. จำนวนครั้งที่ผู้ทองซังถูกศาลตัดสินลงโทษ
6. ประสบการณ์ในการบวชของผู้ทองซัง และ จำนวนครั้งที่เคยบวช
7. จำนวนพี่น้องของผู้ทองซัง และผู้ทองซังเป็นบุตรคนที่เท่าไร
8. การมีชีวิตร่วมกันของบิดามารดาของผู้ทองซัง
9. อาชีพของบิดามารดาของผู้ทองซัง
10. การอยู่ร่วมกันของบิดามารดาของผู้ทองซัง
11. อายุของบิดาและมารดาของผู้ทองซังก่อนที่ผู้ทองซังจะกระทำความผิด
12. บุคคลที่ผู้ทองซังอาศัยอยู่ก่อนกระทำความผิดครั้งแรก

จากจำนวนตัวอย่างทั้งหมดของลักษณะทั่วไปของผู้ทองซังในการวิจัยรอบแรกมีลักษณะดังต่อไปนี้

อายุของผู้ทองซังก่อนกระทำความผิดครั้งแรก อายุของผู้ทองซังก่อนจะกระทำความผิดครั้งแรก ส่วนมากพบว่าอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 20 - 29 ปี เป็นจำนวนมาก ถึงร้อยละ 59.9 รองลงมาได้แก่ช่วงอายุระหว่าง 30 - 39 ปี 40 - 49 ปี ต่ำกว่า 20 ปี และ 50 ปีขึ้นไป ร้อยละ 23.6, 8.4, 7.9 และ 0.2 ตามลำดับ

<u>อายุของผู้ทองซัง</u>	<u>ร้อยละ</u>
ต่ำกว่า 20 ปี	7.9
20 - 29 ปี	59.9
30 - 39 ปี	23.6
40 - 49 ปี	8.4
50 ปีขึ้นไป	0.2
รวม	100.0 (1,007)

การศึกษาของผู้ทองซังก่อนจะกระทำความผิด พบว่าการศึกษาของผู้ทองซังมีการศึกษาคอนข้างต่ำ กล่าวคือผู้ทองซังมีการศึกษาระหว่าง ป.1-7 มีถึงร้อยละ 58.4 ของการศึกษาของผู้ทองซังทั้งหมด รองลงมาได้แก่ผู้ทองซังที่ไม่รู้หนังสือเลยมีถึงร้อยละ 34.1 นอกนั้นก็มีการศึกษา ม.ศ.1 - ม.ศ.5 และสูงกว่าชั้นเตรียมอุดมศึกษาร้อยละ 6.3 และ 1.0 ตามลำดับ

<u>การศึกษาของผู้ทองซัง</u>	<u>ร้อยละ</u>
ไม่รู้หนังสือเลย	34.1
ป.1 - ป.7	58.4
ม.ศ.1 - ม.ศ.5 หรืออาชีวศึกษา	6.3
สูงกว่าชั้นเตรียมอุดมศึกษา	1.0
ไม่ทราบ, ไม่ตอบ	0.2
รวม	100.0 (1,007)

อาชีพของผู้ทองซังก่อนจะกระทำความผิด ผู้ทองซังที่มีอาชีพรับจ้างแรงงาน หรือกรรมกรมีจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 48.5 รองลงมาได้แก่ผู้ที่มีอาชีพเกษตรกรและทำนา ร้อยละ 31.1 นักเรียน นักศึกษา และผู้ที่ไม่มีอาชีพร้อยละ 14.6 อาชีพรับราชการและค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว มีอัตราส่วนตามลำดับเท่ากัน คือร้อยละ 2.9

<u>อาชีพของผู้ทองซัง</u>	<u>ร้อยละ</u>
รับราชการ	2.9
ค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว	2.9
เกษตรกรหรือทำนา	31.1
รับจ้างแรงงานหรือกรรมกร	48.5
นักเรียนนักศึกษา, ไม่มีอาชีพ	14.6
รวม	100.0 (1,007)

รายได้ของผู้ต้องขัง ก่อนจะกระทำคามผิดครั้งแรก พบว่ารายได้ของผู้ต้องขังมีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 43.8 ของรายได้ทั้งหมดเป็นรายได้ระหว่าง 1,000 —1,999 บาท รองลงมาได้แก่รายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท ไม่มีรายได้ รายได้ระหว่าง 2,000 – 2,999 บาท และมากกว่า 3,000 บาท ร้อยละ 36.9, 14.0, 3.8 และ 1.5 ตามลำดับ

<u>รายได้ของผู้ต้องขัง ต่อเดือน</u>	<u>ร้อยละ</u>
ต่ำกว่า 1,000 บาท	36.9
1,000 – 1,999 บาท	43.8
2,000 – 2,999 บาท	3.8
มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป	1.5
ไม่มีรายได้	14.0
รวม	100.0 (1,007)

สถานภาพสมรสของผู้ต้องขังก่อนกระทำคามผิด ผู้ต้องขังมีสถานภาพสมรส คือผู้ที่ เป็น โสภ
ร้อยละ 47.7 รองลงมาได้แก่ ผู้ที่สมรส ร้อยละ 44.2 และผู้ที่หย่าร้าง ร้อยละ 8.1

<u>สถานภาพสมรส</u>	<u>ร้อยละ</u>
โสด	47.7
สมรส (กำลังอยู่กินกับภรรยา)	44.2
หย่าร้าง	8.1
รวม	100.0 (1,007)

จำนวนบุตรของผู้ต้องขังก่อนกระทำคามผิด โดยแยกผู้ต้องขังที่สมรสหรือหย่าร้างออกจากผู้ต้องขังที่เป็นโสด พบว่าผู้ต้องขังที่สมรสหรือหย่าร้างมีจำนวน 577 คนนั้น พบว่าผู้ต้องขังซึ่งมีบุตรระหว่าง 3-4 คนมีจำนวนร้อยละมากที่สุด คือร้อยละ 34.7 รองลงมาได้แก่ผู้ที่มีบุตร 5-6 คน, 1-2 คน,มากกว่า 6 คน และผู้ที่ไม่มียุทธจำนวนร้อยละ 27.1, 26.6, 8.7 และ 2.9 ตามลำดับ

<u>จำนวนบุตร</u>	<u>ร้อยละ</u>
ไม่มีบุตร	2.9
1 - 2 คน	26.6
3 - 4 คน	34.7
5 - 6 คน	27.1
มากกว่า 6 คน	8.7
รวม	100.0 (1,007)

จำนวนพี่น้องของผู้ตอบซึ่งก่อนจะกระทำความผิด พบว่าผู้ตอบจึงมีพี่น้องจำนวน 6 คนขึ้นไป มีร้อยละ 30.9 รองลงมาได้แก่ที่มีพี่น้องจำนวน 4-6 คน, 1-3คน, และไม่ทราบว่า มีพี่น้องจำนวนกี่คนมีอัตราส่วนมากถึงร้อยละ 36.8

<u>จำนวนพี่น้อง</u>	<u>ร้อยละ</u>
ไม่มีพี่น้อง	4.9
1 - 3 คน	10.9
4 - 6 คน	16.5
มากกว่า 6 คนขึ้นไป	30.9
ไม่ทราบ, ไม่ตอบ	36.8
รวม	100.0 (527)

ลักษณะความผิดที่ผู้ตอบซึ่งกระทำความผิดครั้งแรก ความผิดฐานประทุษร้ายต่อทรัพย์มีความผิดมากที่สุดถึงร้อยละ 38.0 ของความผิดทั้งหมด รองลงมาได้แก่ความผิดฐานประทุษร้ายต่อร่างกาย, ประทุษร้ายต่อชีวิต, ผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2456, ความผิดเกี่ยวกับเพศ ผิดตาม พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. 2495 และความผิดอื่น ๆ ร้อยละ 16.3, 14.3, 12.5, 6.9 1.9 และร้อยละ 10.1 ตามลำดับ

<u>ลักษณะความผิด</u>	<u>ร้อยละ</u>
ความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	38.0
ความผิดฐานประทุษร้ายต่อชีวิต	14.3
ความผิดฐานประทุษร้ายต่อร่างกาย	16.3
ความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ -พ.ศ.2456	12.5
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	6.9
ความผิดตาม พ.ร.บ.ป้องกันการกระทำ -อันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ.2495	1.9
ความผิดอื่น ๆ, ไม่ทราบ, ไม่ตอบ	10.1
รวม	100.0 (1,007)

จำนวนครั้งของการกระทำความผิดของผู้ต้องขัง พบว่าผู้ต้องขังที่ไม่เคยทำความผิดมีถึงร้อยละ 76.7 รองลงมาได้แก่ การทำความผิดมาแล้ว 1 ครั้ง ร้อยละ 18.6 และผู้ทำความผิดมาแล้ว 2 ครั้ง และมากกว่า 2 ครั้ง ร้อยละ 2.1 และ 0.4 ตามลำดับ :

<u>จำนวนครั้งของการกระทำความผิด</u>	<u>ร้อยละ</u>
ไม่เคยทำความผิดมาก่อน	76.7
ทำความผิดมาแล้ว 1 ครั้ง	18.6
ทำความผิดมาแล้ว 2 ครั้ง	2.1
ทำความผิดมาแล้วมากกว่า 2 ครั้ง	0.4
รวม	100.0 (1,007)